

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal i min anden omgang komme tilbage til noget af det, jeg ikke når i denne omgang, og kun sige til hr. Lykketoft, at det, der især er lykkedes, og som er fuldstændig fundamentalt for vores økonomiske udvikling, er at sætte gang i investeringerne. Fra 1983 til 1985 voksede industriinvesteringerne med 60-70 pct., og det er en udvikling, som vi er nødt til at fastholde. Vi skal også have en stærk forøgelse af investeringerne i de kommende år for overhovedet at have en mulighed for at gnave os ind på ledigheden. Det er det, der er lykkedes, og det kan lykkes igen. Hvis vi viderefører en stram indkomstpølitik, vil det gavne investeringerne til gavn for beskæftigelsen.

Nør Christensen (CD):

Der har været tale om to former for forsinkelser i dag. Der har været tale om forsinkelsen på grund af aktionen ude på slotspladsen og så den anden, lidt mere demokratiske forsinkelse, der skyldes de mange, utrolig mange, korte bemærkninger, der har været, men langt om længe lykkes det jo alligevel.

Jeg vil godt have en lidt anden indfaldsvinkel for så vidt angår spørgsmålet om de aktioner, der har været. Naturligvis tager vi også afstand, klart afstand, fra dem og udtaler vor dybeste foragt for, at den slags ting kan finde sted, men på den anden side må man også have lov til at give udtryk for en vis form for tilfredshed, for skulle der være nogle tvivlere rundt omkring i samfundet, så tror jeg, at disse tvivlere er blevet overbevist om, at det ikke kan nytte noget at lade gaden parlament komme til at regere.

Men tilbage til det egentlige, det, det drejer sig om.

Det var selvfølgelig med den allerstørste beklagelse, at centrum-demokraterne konstaterede, at bestræbelserne for, at arbejdsmarkedsparterne selv fandt frem til en løsning, glippede. Den 21. marts 1985 er en dag, der vil blive husket meget længe. Den dato vil prente sig hos de fleste, ikke alene som dagen, da forligsmanden opgav mæglingforsøget, men også som dagen, da forligsmanden anvendte det helt klare udtryk: »definitivt brudt sammen«. Der var altså ingen vej til-

bage for forligsmanden, parterne kunne ikke finde hinanden, og som sagt beklager vi det fra CDs side meget.

Under den efterfølgende debat, som sammenbruddet naturligvis medførte, har der været fremsat mange og heftige udtalelser. Spørgsmålet om skyld blev rettet mod modparten med den sædvanlige styrke og kraft, men man kan vel næsten sige, at situationen var særdeles traditionel. Det hører sig vel til, og sådan har det også været i alle kendte situationer, hvor arbejdsmarkedets parter ikke selvstændigt nåede frem til et resultat.

Må jeg hertil sige på CDs vegne, at vi har ikke haft travlt med at afgøre, hvem der var den skyldige eller den ikke-skyldige. Vi indstillede os omgående på den omstændighed, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO ikke kunne nå frem til en fælles løsning, og så var det en opgave, en simpel pligt, for os, de folkevalgte, at gribe ind på et eller andet tidspunkt.

Det tidspunkt har regeringen altså fundet er nu, og jfr. statsministerens fremsættelse i går her i folkettinget, er vi fra centrum-demokraternes side enige i, at tidspunktet for indgriben nu er passende.

Det siger sig selv, at det ikke er med nogen særlig lyst, vi foretager alle disse tiltag, men situationen kræver ikke alene handling, den kræver også relativt hurtig handling. Og så én ting til: det kræver mod at foretage disse sikkert i nogle kredse upopulære indgreb. Men som medlem af folkettinget må man som ansvarlig også være parat til at tage standpunkt, til at gennemføre ting af den her forelagte art, uanset om det er populært eller det er upopulært.

Når jeg indledningsvis beklagede, at arbejdsmarkedets parter ikke selvstændigt nåede et resultat, skyldes det også dette, at der set med mine øjne fjernes et lille stykke af den frie forhandlingsret, hver gang drøftelserne mellem arbejdsmarkedsparterne mislykkes. Jeg ved godt, at nogle elsker at tale om den såkaldt frie forhandlingsret, men jeg vil gerne understrege, at vi i CD mener, der er tale om frie forhandlinger. Vi lægger også hos centrum-demokraterne stor vægt på at bevare denne ret for LO og Dansk Arbejdsgiverforening, idet vi mener, at netop de frie forhandlinger, der gennemføres med et positivt resultat, automatisk medfører en meget, meget høj grad af sikkerhed for et stabilt og